

IN MEMORIAM

Mustafa (Halid) Dervišević
1952 - 2006

Pedeset godina, jednostavno čovjek nije ni tamo ni ovamo, nije balavac, ne može ga se prevariti, a opet je vjerovatno zakasnio za neke snove.... Jeste, Ahmmed Nurudin. Sidranova *Morija* i dalje mori Sarajevom i Bosnom i Hercegovinom. Skoro svakodnevno umiru voljeni i poštovani.

U Sarajevu, 4. avgusta 2006. godine preselio je na ahiret Mustafa Dervišević, šef Službe depoa, korišćenja i tehničke zaštite arhivske građe i knjižnog fonda JU Istorijski arhiv Sarajevo.

Suhoparni biografski podaci reći će sljedeće :

Rođen je 20.12.1952. godine gdje je završio osnovnu i Srednju tehničku školu. Na Filozofskom fakultetu u Sarajevu diplomirao je na Odsjeku za komparativnu književnost i bibliotekarstvo. Radio je u Energoinvestu, Nacionalnoj i univerzitetskoj biblioteci Bosne i Hercegovine, a od 1999. godine u JU Istorijski arhiv Sarajevo.

Na specijalističkim studijama za restauraciju i konzervaciju starih knjiga i dokumenata u Austriji, Italiji i Maleziji stekao međunarodni certifikat za konzervatora.

Kao stipendista Vlade Austrije u Nacionalnoj biblioteci Austrije u Beču i na Odsjeku za slavistiku Univerziteta u Beču bavio se istraživanjem i evidentiranjem starih knjiga, rukopisa i dokumenata relevantnih za historiju Bosne i Hercegovine. Istim poslovima se bavio i kao stipendista Vlade Štajerske u Državnom arhivu Štajerske u Grazu kao i na Institutu za Jugoistočnu Evropu u Beču i Grazu.

Nakon položenih ispita na postdiplomskom studiju na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu ostat će, na žalost, nedovršena njegova magistarska teza o životu i djelu Hamdije Kreševljakovića.

Enciklopedijskog znanja, svoje stručne i naučne radove iz oblasti kulture, obrazovanja, arhivistike, bibliotekarstva i historije objavljivao je u listovima i časopisima kao što su : *Spektar*, *Naši Dani*, *Oslobođenje*, *Bobliotekarstvo*, *Arhivska praksa* i dr. Autor i koautor više izložbi, vodiča i kataloga u organizaciji i izdanju Istorijskog arhiva Sarajevo. Uoči teške bolesti uspio je dovršiti historijsku podlogu za stalnu postavku *Muzej 1878 - 1918* u okviru Muzeja Sarajeva.

Redovan učesnik domaćih i međunarodnih arhivističkih skupova i savjetovanja.

Ono što znamo mi koji smo imali sreću i zadovoljstvo da se svakodnevno ili povremeno sa njim družimo i prijateljujemo jeste :

Hadžijina dobra duša svima je željela i htjela pomoći. Od akademika, naučnih i kulturnih djelatnika do studenata i đaka koji su sa strahopoštovanjem ulazili u Arhiv bojeći se kako i na koji način uraditi seminarski ili diplomski rad. A onda bi im on, na sebi svojstven način, razbio taj strah i odagnao sumnju da to ne mogu uraditi. U arhivsku djelatnost Bosne i Hercegovine unio je dašak svježine i ponekad neustaljenih pogleda, posebno vezanih za pitanja informatizacije i restauracije i konzervacije arhivske i bibliotečke građe. Uz svakodnevnu brigu o djeci Harisu i Hani i supruzi Azri, imao je uvijek vremena za lijepu riječ i savjet kolegama i prijateljima sa posla. Maska bolesti spriječila ga je da ostvari puno toga zacrtanog i planiranog , ali ... *Hadžija, slijedi svoj put ma gdje da si, svi koji su te poznavali su se obogatili tvojim vrlinama i naučili ponešto o životu, prijateljstvu, ljubavi i kosmopolitizmu.*

Neka ti je vječni rahmet!

Sejdalija Gušić